

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/206/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312212287
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5312212287.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd ČADCA sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcu C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom O. Č.. XXXX, XXX XX O., správca úpadcu žalobcu Mgr. Jaroslav Nižňanský, so sídlom kancelárie Daniela Dlabača 28, 010 01 Žilina, IČO: 40 101 746, proti žalovanému Š. X., nar. X.X.XXXX, bytom O. Č.. XXXX, XXX XX O., zastúpený opatrovníčkou I. D. E.Č., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/XX, Č., t.č. Y. - R. D.. XX, XXX XX L., K., právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., IČO: 36 866 849, Potočná ul. 2835/1A, 022 01 ČADCA, o zaplatenie 32.622,38 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd z a m i e t a návrh zo dňa 11.2.2022 na prerušenie konania.

II. Súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Znalecká organizácia X., D..O..M., Y. Č.. XXX, XXX XX B., m á nárok voči žalobcovi na znalečné v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou (vzájomnou) doručenu súdu 11.6.2012 sa žalobca voči označenému žalovanému domáhal uloženia povinnosti vydať žalobcovi nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a to rodinný dom súp. číslo XXXX ležiaci na parcele KN C XXXX o výmere 321 m², zastavané plochy a nádvoria parcela KN C č. XXXX o výmere 321 m², oproti povinnosti žalobcu vyplatiť žalovanému sumu 32,622,38 €. Tento vzájomný návrh bol vylúčený uznesením (č.k. 6C/22/2012-55 zo dňa 12.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.10.2012) z konania vo veci sp. zn. 6C/22/2012, v ktorom konaní bol vedený súdny spor žalobcu Š. X. proti C. J. o vypratanie nehnuteľnosti. Žalobca na odôvodnenie žaloby uviedol, že počas obdobia, kedy bol legitímnym vlastníkom spornej nehnuteľnosti, investoval do nej nie malé sumy z titulu jej opráv a rekonštrukcie a vznikol mu nárok na vydanie tohto plnenia, ktoré by inak bolo zo strany žalovaného ako terajšieho vlastníka jeho bezdôvodným obohatením, pretože žalovanému vrátil nehnuteľnosť zhodnotenú oproti stavu, v akom ju kúpil kúpnu zmluvou. Poukázal pritom na ust. § 457 a § 458 OZ a v tejto súvislosti si preto nechal vyhotoviť osobou znalou stavebných činností a nákladov na ne stanovisko na preukázanie hodnoty úprav a výkonov vykonaných na spornej nehnuteľnosti, podľa ktorého táto suma predstavuje podľa metódy určenia rozpočtových nákladov sumu 32.622,38 €, o čom predložil rekapituláciu rozpočtových nákladov zo dňa 21.5.2012. V písomnom podaní (č.l. 100 a nasl.) právny zástupca žalobcu uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 14C/137/2010 zo dňa 17.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.11.2011, bolo rozhodnuté o neplatnosti zmluvy vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti, od vynaloženia ktorých investícií žalobca odvodzuje svoj nárok na bezdôvodné obohatenie. V čase, kedy bol vlastníkom nehnuteľnosti, investoval do nehnuteľnosti formou čiastkovej rekonštrukcie a prestavby, ako i rozsiahlejšej údržby a opráv. Jeho nárok bol uplatnený formou

vzájomného návrhu dňa 11.6.2012, nakoľko o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel až vyslovením neplatnosti zmluvy a to rozsudkom súdu, teda nárok považuje za uplatnený včas. K skutkovému vymedzeniu poukázal na špecifikáciu - položkový rozpočet, ktorý žalovaný obdržal. V priebehu sporu došlo za účasti účastníkov a ich zástupcov k ohliadke, kde bolo ustálené, čo bolo oproti pôvodnému stavu vynaložené. K ohliadke došlo v mesiaci marec 2014, na podklade čoho podal odborné vyjadrenie W.. J. ako znalec. Podanie odborného vyjadrenia oznámil právnenému zástupcovi žalobcu právny zástupca žalovaného. Vo vzťahu k nároku došlo k zhode minimálne v rozsahu podania vyjadrenia znalcom. O týchto skutočnostiach predložil právny zástupca list zo dňa 25.3.2014 od právneho zástupcu žalovaného ako i odborné vyjadrenie 3/2014 W.. J. a odpoveď žalobcu na tieto listiny. Ústavný súd považuje za samozrejmé a určujúce pri hľadaní práva, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov.

2. Pôvodne vzájomná žaloba bola doručená žalovanému 25.6.2012. K takto podanej žalobe (vzájomnej ešte v rámci konania 6C/22/2012) doručil žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie (č.l. 11 a nasl. spisu zo dňa 26.6.2012), v ktorom uviedol, že s poukazom na synalagmatický vzťah si žalovaný splnil svoje povinnosti uhradením skutočnej sumy, ktorú sumu na podklade kúpnej zmluvy aj uhradil. Pokiaľ žalobca uvádzal, že nehnuteľnosti užíval dobromyseľne a to v dobrej viere do nich investovať, toto pravdou nie je, nakoľko sa priznal ku spáchaniu trestného činu podvodu a priznal vinu. Žalobca od počiatku nadobudol nehnuteľnosť a bol si vedomý, že táto bola získaná tak, že uviedol žalovaného do omylu a využil jeho odkázanosť a závislosť na alkohole, o čom svedčí rozhodnutie vo veci sp. zn. 3T/115/2009.

3. Právny zástupca žalobcu v podaní č.l. 67 a nasl. uviedol, že k mimosúdnej dohode nedošlo, medzi stranami sporu prebehli rokovania, protistrana predložila vyjadrenie znalca W.. J. k otázke sporného zhodnotenia nehnuteľnosti - rozpočtu, ktorý v tomto vyjadrení potvrdil existenciu uplatneného nároku vo finančnom vyjadrení 10571,- € a vo vzťahu k tomuto nároku si žalobca vykonal jednostranný zápočet pohľadávok a to v sume 956,96 € z titulu rozhodnutia vo veci 6C/22/2012, čo predstavuje trovy a z titulu rozhodnutia v trestnej veci 2To/117/2013 náhrada trov poškodeného v sume 934,41 €, celkom v sume 1891,37 €, kedy sa vzájomné pohľadávky stretli a zanikli dňom doručenia prejavu vôle právnenému zástupcovi 23.6.2014. Ako žalobca trval na výhradách, kedy išlo o položky: rekonštrukcia kúpeľne a WC 4504,- €, M-D plynového kondenzačného Immergas so zásobníkom na ohrev vody 1859,20 €, M +D Viadrus Herkules 796,80 €, vykurovacie telesá 4798,55 € konštrukcie stolárske v cene 8335,68 €, nátery strechy spolu 1136,48 €. Tieto položky predstavujú sumu 21430,71 € (podľa právneho zástupcu 25690,71 a po vykonaní zápočtu sumu 23799,34 €. Vo zvyšnej časti nad sumu 23799,34 € vzal podanú žalobu späť a uplatňoval si nárok na sumu 23799,34 € spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 11.6.2012 do zaplataenia a náhradu trov konania (č.l. 69 spisu). V rámci tohto podania predložil stanovisko právneho zástupcu žalobcu vo vzťahu k mimosúdnej vyriešeniu sporu a odborné vyjadrenie znalca Ing. Rudolfa Blendovského č. 3/2014 vo vzťahu k zhodnoteniu nehnuteľnosti podľa rozpočtu (č.l. 71 spisu).

4. Právny zástupca žalovaného vo vyjadrení na č.l. 86 spisu zo dňa 13.7.2015 uviedol, že medzi stranami sporu prebiehali mimosúdne jednania, znalec ale neurobil ohliadku predmetnej nehnuteľnosti z dôvodu vycestovania žalobcu a preto W.. J. vychádzal iba z krycieho listu a preto nemožno tvrdiť, že uznali takýto nárok čo do sumy 10571,- €. Až po ohliadke dňa 20.3.2014, kedy došlo k odovzdaniu nehnuteľnosti, došlo k zisteniu, že predmetný krycí list nekorešponduje so stavom skutočne vykonaným. Vo vzťahu k zápočtu poukázal právny zástupca žalovaného, že nejde o vzájomné pohľadávky, pretože táto reálne ešte neexistuje a teda nie je zrejmé, v akej výške má existovať a či existovať bude. Tvrdenia o nereálnosti pohľadávky potvrdzuje to, že neskôr si uplatňoval žalobca sumu 32622,38 €, aktuálne je to suma 25690,71 €, ani samotný žalobca si nevie presne ujasniť a upresniť, aké boli vložené investície do rodinného domu. Jednostranné započítanie neuznali a investície nie sú v dome v takej sume, ako žalobca uviedol. V písomnom podaní (č.l. 108 spisu) poukázal na rozhodnutie 19Co/259/2012 zo dňa 21.8.2014 vo vzťahu k plynutiu premičania, kedy v prípade vynaložených investícií vzniká nárok voči vlastníkovi na bezdôvodné obohatenie v rozsahu jeho zhodnotenia k okamihu, kedy k zhodnoteniu došlo, kedy sa teda majetkový stav vlastníka zvýšil o hodnotu zodpovedajúcu zvýšeniu hodnoty veci. Žalobu považoval za nedôvodnú a navrhoval ju zamietnuť v plnom rozsahu. Okrem toho poukázala právna zástupkyňa žalovaného na rozhodnutia NS SR z 21.12.1978 sp. zn. Cpj 37/78, R 1/1979, Cpj 34/74 a to, že dokazovanie nemá byť vedené na jednotlivé položky, ale na zhodnotenie nehnuteľnosti.

5. O podanej žalobe žalobcu rozhodol súd rozsudkom č. k. 6C/206/2012-438 zo dňa 14.7.2020, kedy vo výroku rozsudku I. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 10.571,- Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 10.571,- Eur od 26.6.2012 do zaplataenia, všetko v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Vo výroku III. rozhodol o trovách konania tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 35,20 % a vo výroku IV. priznal nárok na znalečné znaleckej organizácii X., D..O..M., Y. Č..XXX, XXX XX B., voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný v bodoch I. a III. a žalobca v rozsahu trov konania - výrok III. rozsudku. V dôsledku podaného odvolania súd vyššieho stupňa uznesením č.k. 9Co/12/2021-510 zo dňa 3.9.2021 rozsudok prvostupňového súdu vo výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.571,- Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z uvedenej sumy od 26.6.2012 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v nadväzujúcom výroku III., IV., ktorým priznal žalovanému a znaleckej organizácii ZL., D..O..M., Y. Č..XXX, B., nárok na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že bezdôvodné obohatenie je subsidiárny právny inštitút, ktorého aplikácia je vylúčená, ak je daný právny vzťah regulovaný osobitnými zákonnými normami, t.j. ako v tomto prípade ust. § 130 ods. 1,3, § 131 ods. 1 OZ, podľa ktorých oprávnený držiteľ má voči vlastníkovi nárok na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil na vec po dobu oprávnenej držby, a to v rozsahu zodpovedajúcom zhodnoteniu veci ku dňu jej vrátenia. Obvyklé náklady súvisiace s údržbou a prevádzkou sa však nenahrádzajú, pričom, ak je držiteľ neoprávnený, je povinný vždy vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá neoprávnenou držbou vznikla a pritom si môže odčítať náklady potrebné pre údržbu a prevádzku veci (t.j. od škody, ktorá neoprávnenou držbou vznikla). Rozlišujúcim kritériom, či ide o držbu oprávnenú alebo neoprávnenú, je pritom dobrá viera držiteľa. Oprávneným držiteľom je ten, ktorý so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný (v dobrej viere) o tom, že mu vec patrí. Existencia dobrej viery, t.j. dôvodné presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, sa posudzuje objektívne a nestačí len jeho subjektívne presvedčenie. Pri hodnotení dobrej viery je vždy nevyhnutné brať do úvahy, či držiteľ nemal, resp. nemohol mať pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktoré je možné od každého požadovať vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu po dobu držby, dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera pritom zaniká vo chvíli, keď sa oprávnený držiteľ akýmkoľvek spôsobom dozvie o skutočnostiach, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec podľa práva patrí, t.j. keď sa dozvedel, že prevodná zmluva, ktorou sa malo zakladať vlastnícke právo držiteľa, je neplatná s ohľadom na porušenie určitého relevantného ustanovenia zákona, a to aj pred podaním žaloby vo veci samej. Preskúmaním napadnutého a prislúchajúceho spisového materiálu krajský súd zistil, že žalovaný už vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, ako aj následne namietal, že žalobca neužíval danú nehnuteľnosť dobromyseľne, teda nebol v dobrej viere ohľadom jej užívania, keďže sa v trestnom konaní priznal k trestnému činu podvodu a bolo v ňom preukázané, že od počiatku, ako nadobudol nehnuteľnosť, bol si vedomý, že táto bola získaná tak, že uviedol žalovaného do omylu a využil jeho odkázanosť a závislosť na alkohole, za ktorým účelom žiadal ako dôkaz pripojiť predmetný trestný spis 3T/115/2009.

7. Súd doručil predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu stranám sporu, pričom tieto po rozhodnutí neprodukovali žiadne ďalšie návrhy, tvrdenia a ani dôkazy.

8. Súd mal po rozhodnutí súdu vyššieho stupňa v spore preukázané, že na žalobcu bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 2OdK/97/2021 zo dňa 27.9.2021 zverejnený v OV 5.10.2021, v dôsledku čoho zanikla plná moc udelená právnomu zástupcovi žalobcom a všetky práva a povinnosti týkajúce sa majetku prešli na správcu, ktorým sa stal podľa rozhodnutia súdu Mgr. Jaroslav Nižňanský podľa § 44 ods. 1 zákona o konkurze č. 7/2005 Z.z., ktorú skutočnosť súdu oznámil pôvodný právny zástupca žalobcu. Na výzvu súdu správca úpadcu - žalobcu navrhol v konaní pokračovať (č.l. 531 spisu). Súd rovnako tak vyzval správcu na predloženie návrhov, dôkazov v lehote do 15 dní (č.l. 535 spisu).

9. Správca konkurzu úpadcu - žalobcu súdu predložil návrh na prerušenie konania z dôvodu, že pohľadávka bola zaradená do súpisu a je súčasťou konkurznej podstaty na majetok žalobcu a preto je potrebné konanie prerušiť do doby, pokiaľ neprestane podliehať konkurzu. Správca sa pokúsi pohľadávku mimosúdne vymôcť, ak sa to nepodarí správcovi ani do 6 mesiacov od vyhlásenia konkurzu,

pohľadávku speňaží postúpením. Právny zástupca žalovaného s prerušením konania nesúhlasil i v nadväznosti na právne závery súdu vyššieho stupňa.

10. V nadväznosti na súhlas správcu konkurznej podstaty s pokračovaním v konaní sa súd zameril na dôvody uvádzané správcou konkurznej podstaty vo vzťahu k následnému návrhu na prerušenie konania. Je nepochybne zrejme, že pohľadávku zaradil správca do súpisu konkurznej podstaty (č.l. 575 spisu), avšak v danom prípade súd dospel k záveru, že prerušenie konania z dôvodu jej speňaženia postúpením podľa § 167q zákona o konkurze nie je dôvodom na prerušenie konania, nakoľko súd má zato, že prerušením konania by došlo k neprimeraným prietahom v súdom spore a navyiac v nadväznosti na závery súdu vyššej inštancie sa javilo súdu nanajvyš dôvodné, aby v konaní bolo pokračované a obe strany mali, resp. disponovali meritórnym rozhodnutím, ktoré bude predstavovať právnu istotu bez toho, aby bolo toto odďaľované konaním správcu v snahe o speňaženie tejto pohľadávky postúpením inému subjektu. Súd sledujúc tak spravodlivé usporiadanie tohto súdneho sporu a cieľ dosiahnutia právnej istoty rozhodnutím vo veci podaný návrh zo strany správcu konkurznej podstaty žalobcu postupom podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol.

11. Súd vo veci opakovane nariadil pojednávanie, na ktorom z vyjadrení strán sporu mal zistený tento skutkový stav:

12. V nadväznosti na rozhodnutie súdu vyššej inštancie sa predmetom sporu stal zostatok uplatneného nároku v rozsahu istiny 10571,- € spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z uvedenej sumy od 26.6.2012 do zaplatenia a náhrada trov konania.

13. Žalobca na pojednávaní 17.5.2022 zotrval na podanej žalobe, iné dôkazy nenavrhol vykonať. V rámci pôvodných stanovísk právneho zástupca žalobcu tento či už v rámci písomných podaní alebo i ústnych stanovísk na pojednávaní uvádzal, že od počiatku je zrejme samotnému žalovanému, čo je predmetom konania a o aké bezdôvodné obohatenie ide. Námietku považoval za účelovú. Samotný žalovaný prostredníctvom znalca si dal vypracovať odborné posúdenie aj v inom súdnom konaní, kde bola realizovaná ohliadka, kde boli spísané konkrétne veci, o ktoré došlo k zhodnoteniu a teda v tomto smere považoval námietku za nie dôvodnú. K námietke premlčania poukázal na to, že lehota plynie až od právoplatnosti rozsudku, ktorým súd vyslovil zmluvu za neplatnú. Je zrejme, aké konkrétne investície žalobca do domu žalovaného vynaložil. Navrhol v podaní (č.l. 122), aby súd nariadil znalecké dokazovanie na výšku daných investícií a tiež aby bolo určené, o čo sa zvýšila hodnota spornej nehnuteľnosti vplyvom ich vynaloženia na nej oproti stavu ku dňu 15.5.2007 (deň nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom na základe zrušenej zmluvy) a pre potreby podania posudku pripojil znalecké posudku W. N. Š. 125/2008 a W. O. J. 2/2009. V danej veci poukázal na to, že má zato, že žaloba ako taká je dôvodná. V nadväznosti na prednesy a vykonané dokazovanie nateraz mal zato, že nie je dôvod, aby samotný žalovaný spochybňoval opätovne a popieral celý nárok ako taký. Vo vzťahu k započítaniu pohľadávok poukázal na to, že v danej veci prebiehali viaceré exekučné konania a preto necháva na zváženie súdu, ako sa s týmito vysporiada. Čo sa týka výsluchu svedka Kurku, jeho výsluch by nepriniesol nič nové v tejto veci a teda bolo preukázané, že s prihliadnutím na vložené investície žalobcu do predmetnej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného došlo k jej znehodnoteniu. Reálnosť vykonaných investícií bola preukázaná jednak samotnými tvrdeniami žalovaného, ktorý určité investície priamo potvrdil, tento listinný dôkaz bol súdu predložený a zároveň potom vykonaným dokazovaním znalcom a podaním znaleckého posudku táto reálnosť vložených investícií bola preukázaná. Pokiaľ boli vznesené námietky zo strany žalovaného, že tieto investície samé o sebe nemôžu byť reálnym základom na úspech vo veci, ale je potrebné vnímať zhodnotenie prípadné predmetnej nehnuteľnosti, tak potom majú zato, že vykonaným znaleckým dokazovaním táto skutočnosť bola v určitom rozsahu potvrdená a samozrejme toto bolo potvrdené i predmetným stanoviskom samotného žalovaného prezentovaného právnym zástupcom v rámci vzájomnej korešpondencie. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom je preukázané, že žalobcovi sa samozrejme jedná o nárok na jeho úhradu, ktorý súvisí s investíciami, ale bol samozrejme tvrdný ako zhodnotenie predmetnej nehnuteľnosti, takže v tomto smere obrana žalovaného bola účelová a nedôvodná. Vo vzťahu k vyššie uvedenému a na základe vykonaného žiadal súd, aby zákonne a spravodlivo vec rozhodol a potom samozrejme aj vo vzťahu k výsledku sporu rozhodol o náhrade trov konania.

14. Právna zástupkyňa žalovaného vzhľadom na závery rozhodnutia súdu vyššej inštancie navrhla podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vo vzťahu k pôvodným tvrdeniam uvádzala, že nemožno

vychádzať z podanej žaloby, tak ako to špecifikoval samotný žalobca, teda z hodnoty vložených investícií. K započítaniu pre neurčitosť prejavu sa nemôže v danej veci k tomuto ani vyjadriť, vzhľadom na tú nekonkrétosť a má zato, že nárok ako taký je premlčaný, pretože nebol uplatnený riadne tak v objektívnej ani v subjektívnej lehote. Pokiaľ ide o stanovisko čo do hodnoty investícií a zhodnotenia domu, poukazuje a stotožňuje sa s vysloveným predbežným právnym názorom a poukazuje zároveň na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/89/2017 zo dňa 25.5.2017. Poukázala aj na samotný znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný spoločnosťou X., D..O..M., ktorí jednoznačne v závere na strane 30) uviedli, že nevedia určiť, o koľko sa zvýšila hodnota, resp. daná nehnuteľnosť a nebolo možné teda stanoviť objektívne takúto hodnotu, resp. toto zvýšenie tejto nehnuteľnosti. Je to zaujatie stanoviska konkrétne znalcami, pričom pokiaľ si uplatnil samotný nárok žalobca, uplatnil si nárok z titulu vložených investícií, čo považuje za nespôsobilý predmet občiansko-právneho vzťahu. Žiadala podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pretože súd v danej veci vlastne ani nemôže o takejto žalobe konať a rozhodovať. V danej veci nebol uplatnený nárok zo strany žalobcu správne a toto tvorí vlastne aj prekážku, aby súd podanej žalobe vyhovel. Pokiaľ samotný žalobca poukazuje na dobré mravy, v danej veci aj súčasťou spisového materiálu v tejto konkrétnej veci sú aj rozhodnutia, kde samotný žalobca nekonal v súlade s dobrým mravmi, pretože sa dopustil trestného činu a takého konania, pre ktoré bol aj odsúdený, išlo trestný čin podvodu. Takže v danej veci aplikácia dobrých mravov neprichádza vôbec do úvahy.

15. Podľa odborného vyjadrenia č. 2/2009 vypracovaného X. W.. O. J. č. 2/2009 boli nehnuteľnosti opísané vyššie ohodnotené ku dňu 13.4.2007 v sume 43152,09 €. Zo znaleckého posudku W.. Š. č. 125/2008 (č.l. 123 a nasl. spisu) mal súd preukázané, že znalkyňa stanovila všeobecnú hodnotu rodinného domu č.s. XXXX postaveného na parcele KN č. XXXX a pozemok parcela KN č. XXXX v kat. území O. pre účely zriadenia záložného práva. Posudok bol vyhotovený 6.6.2008. Všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola stanovená v sume 1.718.511,90 Sk. Súd vo veci na podklade požiadavky právneho zástupcu žalobcu nariadil znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou X. s.r.o. z odboru stavebníctvo, odvetvie hodnoty nehnuteľností, odhad stavebných prác, ktorá vypracovala posudok č. 101/2017 dňa 12.12.2017 (č.l. 189-257 spisu), kde znalecká organizácia stanovila hodnotu vložených investícií podľa miestneho šetrenia v celkovej sume 24.462,50 €. V závere znalecká organizácia uviedla, že v dôsledku nedostačujúcich, neoverených podkladov zo znaleckého posudku 125/2008 stanovil približnú (orientačnú hodnotu zhodnotenia nehnuteľnosti v sume cca 10800,- €.

16. O zmene žaloby ako i vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania rozhodol súd uznesením na č.l. 81 spisu, ktoré nadobudlo právoplatnosť a súčasne súd pripustil zmenu petitu rozsudku tak, že „odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 23.799,34 € s 9% úrokom z omeškania od 11.6.2012 do zaplatenia. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi všetky trovy konania a právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“ Takto formulovaný petít sa stal predmetom sporu.

17. Súd mal preukázané, že v rámci súdneho konania sp. zn. 6C/22/2012 bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 12.12.2013 (právoplatný 10.4.2014) o G. C. J. vypratať rodinný dom s.č. XXXX a parcelu KNC č. XXXX, ktoré nehnuteľnosti boli evidované na LV č. XXXX a odovzdať ich Š. X..

18. Súd vzhľadom na rozhodnutie súdu vyššieho stupňa, vykonané dokazovanie a ustálený skutkový a právny stav v danom spore a nárok žalobcu ako taký posúdil nie z titulu bezdôvodného obohatenia, ale ako nárok podľa § 130 ods. 1 a 3 OZ, kedy súd v danom prípade musel vo vzťahu k základu nároku skúmať, či bol žalobca ako držiteľ nehnuteľnosti so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí a teda za tohto stavu by bol je držiteľom oprávneným a vznikol by mu nárok podľa § 130 ods. 3 OZ ako oprávnenému držiteľovi voči vlastníkovi nárok na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil na vec po dobu oprávnenej držby a to v rozsahu zodpovedajúcom zhodnoteniu veci ku dňu jej vrátenia.

19. Medzi stranami sporu nebolo sporné to, že rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/137/2010 zo dňa 17.12.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/136/2011 zo dňa 29.9.2011 bola vyslovená neplatnosť kúpnej zmluvy V 846/2007 uzatvorenej medzi stranami tohto súdneho sporu, ktoré sa týkali nehnuteľnosti evidovaných na LV č. XXXX - rodinného domu č.s. XXXX a parcely CKN č. XXXX o výmere 321 m² - zastavané plochy a nádvoría. Tieto rozhodnutia boli súčasťou spisu 6C/22/2012, z ktorého spisu bola vylúčená žaloba tvoriaca predmet tohto sporu na samostatné konanie a toto rozhodnutie bolo známe obom stranám súdneho sporu, nakoľko sa ich bezprostredne

dotýkalo. Rovnako tak rozsudkom v súdnom konaní sp. zn. 6C/22/2012 bolo rozhodnuté dňa 12.12.2013 (právoplatný 10.4.2014) o povinnosti C. J. vypratať rodinný dom s. č. XXXX a parcelu KNC č. XXXX, ktoré nehnuteľnosti boli evidované na LV č. XXXX a odovzdať ich Š. X..

20. Z odôvodnenia rozsudku vo veci sp.zn. 14C/137/2010 zo 17.12.2010, v ktorom konaní bola riešená otázka neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorý je súčasťou spisu 6C/22/2012 o vypratanie nehnuteľnosti, vyplýva (toto konštatuje i súd vyššieho stupňa v zrušujúcom uznesení), že „súd mal vykonaným dokazovaním, najmä prečítaním listiny - znaleckého posudku znalcov C.. D. K. a C.. B. č. 32/2008 zo dňa 8.3.2008 nepochybne preukázané naplnenie hypotézy § 38 ods. 2 OZ, t.j. že žalovaný v čase uzavretia zmluvy so žalobcom ohľadne predmetných nehnuteľností nebol schopný pre organicky psychosyndróm toxometabolickej proveniencie s polymorfným psychickým a somatickým postihnutím schopný posúdiť následky svojho konania (uzavretia kúpnej zmluvy so žalobcom) a nebol tiež schopný ovládnuť svoje konanie, nebol schopný anticipovať svoje životné perspektívy a uvažovať nad akoukoľvek budúcnosťou; „žil tu a teraz“ v ovládajúcej túžbe a bažení po získaní ďalšej bezprostrednej dávky drogy bez schopnosti posúdiť, že vlastne stráca posledný zdroj nielen existencie, ale i ďalšieho získavania drogy s plnou stratou kritičnosti v zmysle anozognózie (absencie vedomia chorobnosti svojho stavu). Ďalej z odôvodnenia vyplýva, že uvedené závery znalcov pritom podporuje konanie samotného obžalovaného v trestnom konaní (t.j. žalobcu), ktorý sa priznal k spáchaniu skutku, ktorý mu bol kladený obžalobou za vinu a že mal v čase spáchania skutku vedomosť o tom, že „žalovaný voči obsahu uzavretej zmluvy vznesie námietky, nakoľko v uvedenom čase bol v dôsledku nadmerného pozívania alkoholických nápojov psychicky indisponovaný“. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu sp. zn. 10Co/136/2011 z 29.9.2011, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený, pritom taktiež vyplýva, že v rámci trestného konania žalobca jednoznačne a výslovne uviedol, že si bol vedomý nielen nadmerného požívania alkoholických nápojov žalovaným, ale konal i s vedomím z toho vyplývajúcej psychickej neschopnosti (indispozície navrhovateľa), preto je nemysliteľné, aby o tomto jeho výslovnom prejave vôle, ktorým priznal v celom rozsahu svoju vinu (v snahe vyhnúť sa trestu a s tým súvisiacemu záznamu v registri trestov) prednášal skutkovo diametrálne odlišné tvrdenia.

21. Na podklade vyššie uvedeného je potrebné uviesť, že iba taká držba je oprávnená a chránená, ktorá pri posúdení spĺňa v sebe dve zložky a to dobromyseľnosť držiteľa, že mu vec patrí, ktorá vychádza z presvedčenia držiteľa o tom, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť je vylúčená u toho, kto sa vedome zmocní veci protiprávne a to konaním napíňajúcim skutkovú podstatu niektorého trestného činu, alebo komu bola hnutelná vec zverená iba na dobré slovo (tzv. výprosa) a ak držiteľ vykonáva držbu v rovnakom rozsahu ako vlastník, vykonáva oprávnenia patriace do obsahu vlastníckeho práva, t.j. držiteľ nakladá s vecou ako so svojou. Súčasne však musí existovať úkon, ktorým bola vec držiteľovi fakticky odovzdaná do užívania.

22. Na podklade vyššie uvedeného je preto potrebné konštatovať, že žalobca nebol pri nadobúdaní nehnuteľnosti dobromyseľným, tieto nadobudol od žalovaného podvodným konaním (trestným činom), ku ktorému sa aj priznal využívajúc závislosť žalovaného na alkohole, čo bolo preukázané v rámci trestného konania vo veci sp. zn. 3T/115/2009. Toto rozhodnutie súd nepripájal, nakoľko stranám sporu je známe, disponujú ním a jeho obsah bol okrem iného prevzatý aj do odôvodnenia rozhodnutia vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/137/2010 a je citované na str. 4 ods. 2 tohto rozhodnutia. Rozhodnutím v trestnom konaní vo vzťahu k dokázaniu viny (priznaná priamo žalobcom ako podmienka pre podmiennečné zastavenie trestného stíhania) je súd tiež viazaný a nemá dôvod preukazovať opak. Navyiac svoje vyhlásenie o vine urobil žalobca v rámci trestného konania slobodne, vážne, zrozumiteľne (podmienka pre podmiennečné zastavenie trestného stíhania). Preto súd v nadväznosti na toto zistenie, kedy žalobca hoc určité náklady do nehnuteľnosti vynaložil počas obdobia, kedy bol jej vlastníkom v nadväznosti ust. § 131 ods. 1 OZ, avšak po zistení, že nebol dobromyseľným, žalobcovi ako neoprávnenému držiteľovi neposkytol pri absencii jeho dobromyseľnosti (ako podmienke na priznanie nároku) ochranu a žalobu ako nie dôvodnú zamietol v celom rozsahu, nakoľko základ nároku nebol daný. Súd sa v ďalšom už nezaoberal odôvodňovaním výšky, resp. otázkou premlčania nároku ako takého a iné dôkazy na podporu tvrdení tej ktorej strany už nevykonával.

23. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. V danom prípade mal súd preukázané, že v celom rozsahu bol neúspešným žalobca, ktorý si uplatnil nárok pôvodne na sumu 32.622,38 € (100%). V rámci toho súd posúdil úspech (zavinenie § 256 ods. 1) žalobcu i na zastavení konania s prihliadnutím k tomu, že nebolo preukázané dôvodné späťvzatie žaloby čo do sumy 8823,04 € a teda i v tejto časti bol úspech žalovaného a nie žalobcu. Úspech žalovaného tak predstavuje 100%, v ktorom rozsahu súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

25. V rámci rozhodovania o trovách konania súd mal preukázané, že znaleckej organizácii bol poskytnutý preddavok uhradený žalobcom. Nedošlo však k rozhodnutiu o znaleckej odmene a znalečnom (identická suma) a preto súd s prihliadnutím k tomuto, keďže dôkaz navrhol a súd ho vykonal na podklade návrhu žalobcu, priznal znaleckej organizácii nárok na znalečné (odmenu a hotové výdavky) vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100%.

26. O konkrétnej sume trov ako i znalečného rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením poverený súdny úradník (§ 262 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.